

Considering Matthew Shepard

Considering Matthew Shepard, **Craig Hella Johnson**

Intèrprets: Marta Mathéu, Marina Rodriguez Cusí, Manu Guix, Joan Martín-Royo, Big Mama Montse

Els Amics de les Arts

Orfeó Català

Cor Jove de l'Orfeó Català

Cor de Noies de l'Orfeó Català

Josep Buforn, piano; Francesc Puig, clarinet; Eduard Iniesta, guitarres; Laura Marín, violí; Albert Romero, viola; Laia Puig, cello; Mario Lisarde, contrabaix

Paco Montañés, percussió

David Espinosa, artista visual

Direcció escènica: David Selvas i Norbert Martínez

Direcció musical: Simon Halsey

Palau de la Música Catalana, 21 d'octubre

Craig Hella Johnson (Minnesota, 1962), compositor i director del conjunt vocal Conspirare, reflexiona sobre els fets que van ocórrer l'octubre de 1998: un jove gai, estudiant de la Universitat de Wyoming, a Laramie, va ser segrestat, colpejat, lligat a una tanca i, per si fos poc, se'l va deixar morir en un camp solitari sota un estol d'estrelles.

La seva estupefacció el va dur a compondre l'oratori «Considering Matthew Shepard», una obra que reflecteix molts sentiments que van des de la tristesa i la ràbia cap a la voluntat de transcendir aquesta tragèdia amb sentiments d'amor i de pau. El compositor dona un missatge molt clar: La història de Matthew Shepard no s'ha d'oblidar mai.

El passat 21 d'octubre, data d'inici de la temporada de la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana, l'Orfeó Català, el Cor Jove i el Cor de Noies de l'Orfeó Català, dirigits per Simon Halsey, van interpretar aquest oratori, amb un argument impactant, que conté diferents estils, fusionats, com ara el jazz, el country, el pop, el cant gregorià i el quartet vocal dels solistes a *capella*. El compositor americà fa una referència explícita a Bach, amb el *Preludi núm 1 en Do major* a l'inici i al final de l'obra.

Simon Halsey, director de l'Orfeó, ha agafat curosament la batuta i ha engrandit la sensibilitat dels intèrprets -solistes, instrumentistes i cors- per posar-los al servei de la creació musical,

Craig Hella Johnson

escenogràfica i visual.

L'aportació intel·lectual i musical de Simon Halsey ha enrobustit el seu prestigi. Val a dir que la seva direcció va unir la diversitat interpretativa en benefici d'un equilibri sonor i visual d'aquesta singular obra. Va ser emocionant la interpretació de la Big Mama Montse; la soprano Marta Mathéu va posar en relleu un melodisme agraït amb brillantor vocal; la mezzosoprano Marina Rodríguez, i el tenor Manu Guix van seduir amb totes les qüestions tècniques molt ben resoltes. El grup instrumental va comptar amb músics de molta solvència que van acompanyar en tot moment les magnífiques veus. I la nota més poc agradable va ser que el recitat (el d'un locutor de Catalunya Música)

va quedar curt d'intensitat.

Els cors: una actuació excepcional.

Enhorabona per aquest concert inaugural!

Text: Marçal Borotau